

mindste om de Talemaader, det har hørt om de forskjellige Færer, der skulde ligge i dets Vedtagelse; Folket har modtaget det Forslag, som var bekjendt, forinden Valgene fra Folkets Side foregik, og det har foretaget saadanne Valg, at derved Forslaget deels allerede er vedtaget, deels kan vente at vilde blive det. Da Rigsrådets Folkething, som jo forøvrigt er valgt efter de samme Regler som Rigsdagens Folkething, skulde til at vælges, forelaa der et aldeles bestemt Grundlovsforslag; det forelaa, at det var en Forandring i Landstingets Sammensætning, hverken Mere eller Mindre, hvorom det gjaldt, og det var med dette for Die og netop angaaende dette Punkt, at de Valg fandt Sted fra Folkets Side, hvorved det tilstrækkeligt viste, at det var dets Mening og Villie, at dette skulde man gaae ind paa. Naar nu, som jeg haaber, om nogle faa Timer Resultatet fra den anden Repræsentation viser, at man ogsaa fra Rigsdagens Side, ovenikjøbet for tredje Gang, gaaer ind paa Forslaget, saa troer jeg, at man ikke let skal kunne producere Noget, som tydeligere og bestemt mere viser, hvad Folkets Mening har været, og ligeoverfor dette synke alle andre Udtalelser hen til aldeles Intet. Folket har altsaa — det mener jeg kan paastaaes som en ligefrem Kjendsgjerning — fundet, at der bestod to lovlige Forsamlinger, hver med sin Sphære, at det derfor ikke var gjorligt at lægge Myndigheden over fra den ene til den anden uden gennem en Overenskomst, at det maatte ansees for at være i høj Grad onskeligt og nødvendigt, at denne Overenskomst fandt Sted, og at, naar Afgjørelsen kom til at hvile paa det Grundlag, som nu foreligger, maatte man gaae ind derpaa. Dette foreligger bestemt som Folkets Opfattelse i denne Henseende, og jeg troer, at det vil blive mere og mere erkjendt, at dette er en overmaade sund og rigtig Betragtning fra Folkets Side. Det vil imidlertid ikke kunne nytte Stort, naar der blot haves min Stemme for, at dette er en rigtig Opfattelse; man vilde da altid kunne paastaae, at det udsprang fra en eensidig Opfattelse i saa Henseende. Jeg har derfor søgt at finde en Udtalelse, som jeg kunde troe snarere kunde gjøre nogen Virkning i saa Henseende, og det

er da forekommet mig, at Ingens Stemme i den Henseende kunde være bedre og vægtfuldere end den ærede Rigsdagsmands for Holbæk Amts 2den Valgkreds, der jo saa at sige er en Incarnation af den hele Modstand mod det foreliggende Forslag og den hele Gang, man har fulgt. Han har endogsaa idag selv peget tilbage paa sin tidligere Stilling i denne Sag, og han kan derfor saameget mindre have Noget imod, at jeg følger ham paa denne Vej og gaaer tilbage til den Maade, hvorpaa det ærede Medlem stillede sig ligeoverfor Grundloven; netop med Hensyn til dette Punkt, Landstingets Sammensætning, dengang Grundloven af 5te Juni 1849 blev til. Dette vil, troer jeg, være meget oplysende om, hvor forskjellig hans hele Sjættelse og Standpunkt nu er fra, hvad det var, dengang Grundloven blev givet. Det er jo bekjendt, at, da det Forslag til et Landsting, som nu har bestaaet som gjældende Lov i 18 Sessjoner, blev forelagt, og Ministeriet sluttede sig dertil, skete der strax Udtalelser fra forskjellige, desangaaende, og en saadan udførlig Udtalelse fremkom ogsaa fra det nuværende Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds, dengang kongevalgt Medlem af Forsamlingen. Hvad dette Foredrag angaaer, skal jeg bemærke, at det begyndte med, at det ærede Medlem fandt, at hans Meningsfæller ved Siden af og bagved ham vare gaaede frem med altfor store Angreb og altfor stærke Udtryk mod dette Udkast, som nu er Grundlov for Landstingets Sammensætning. Han sigtede derved navnlig til den daværende Tører for disse Meningsfæller, som jeg ikke veed rettere at kunne betegne anderledes end som Procurator Vallhazar Christensen, og han kunde have fuldstændig Ret til at sige, at denne var traadt overmaade skarpt frem mod dette Landsting, thi denne Tører havde udtalt sig saa stærkt derimod, at han endogsaa endte med at sige, at den hele Ordning af Landstinget, saaledes som vi nu have den, var en Handst, slynget ud mod det danske Folk; han spjode dertil en Propheeti, og, skjøndt den ikke gil i Opfyldelse, har den dog sin Fortjeneste og heroligende Virkning ved at vise, at en saadan Propheeti kan komme frem uden at gaae i Opfyldelse. Hans Propheeti gif ud paa,